

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011117
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2114011117.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci proti obžalovanému N. Y., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a poškodenej Ing. I. W. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19.01.2016 sp. zn. 2T/67/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.01.2017 takto

rozhodol:

I/

Podľa § 321 odsek 1 písm. f/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný N. Y., nar. XX.XX.XXXX, povinný nahradiť poškodenej Ing. I. W., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 8.000 (osemtisíc) Eur.

II/

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného N. Y., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom mieste a čase v mesiaci október 2011 počas telefonického rozhovoru vylákal od Ing. I. W. pôžičku finančných prostriedkov vo výške 8.000 Eur a to pod zámienkou použitia týchto finančných prostriedkov na kúpu bližšie nestotožneného motorového vozidla, ktoré jej prisľúbil vrátiť do dvoch týždňov od zapožičania, následne tieto peniaze I. W. osobne dňa 17.10.2011 vybrala zo svojho účtu v G. sporiteľni a.s. U., a to konkrétne 5 ks bankoviek, v nominálnej hodnote 500 Eur, 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 200 Eur, 53 ks bankoviek v nominálnej hodnote 100,- Eur a uvedené bankovky potom vložila dňa 17.10.2011 v Trnave v pobočke U. H. a.s. na ním oznámený bankový účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, takto poskytnuté peňažné prostriedky obvinený na deklarovaný účel nepoužil, na výzvu na vrátenie peňažných prostriedkov nereagoval, ale tieto si ponechal a použil pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenej I. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. X. XX, U., škodu vo výške 8.000 Eur, Za to uložil obžalovanému podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona obžalovanému výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bola poškodená Ing. I. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., ul. VI. X. XX, odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejмый rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov, spôsob ich vyhodnotenia ako aj úvahy súdu I. stupňa, ktorými sa spravoval pri hodnotení

viny obžalovaného, jeho obrany, právnej kvalifikácie skutku, ako aj úvahy, ktorými sa spravoval pri rozhodovaní o treste.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie tak obžalovaný ako aj poškodená.

V dôvodoch odvolania, prostredníctvom svojho obhajcu, obžalovaný namietal správnosť výroku o vine a v súlade s jeho doterajšou obranou poukázal na to, že výpovede poškodenej Ing. W. sú vykonštruované, jedná sa o pomstu potom, ako sa odmietol s ňou stretávať. Nie je pravdivé tvrdenie poškodenej, že pred tým ako poukázala peniaze na účet jeho syna, sa vôbec nestretli, dôkazom tohto stretnutia má byť to, že v dňoch 14. a 15.10.2011 bol ubytovaný v hoteli Dream Trnava a poškodená poukázala peniaze na účet jeho syna až dňa 17.10.2011. Nejednalo sa o vlastné finančné prostriedky poškodenej, tieto peniaze jej odovzdal on s požiadavkou, aby ich vložila na konkrétne číslo účtu, ktoré jej dal s tým, že cestuje do Čiech, a nechce mať pri sebe takúto sumu. Jednalo sa o sumu, ktorá bola určená na kúpu motorového vozidla pre syna. Má za to, že na pomstu poškodenej, s ktorou sa odmietol stretávať, nasvedčuje aj to, že v trestnom konaní si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 8.000 Eur, napriek tomu, že náhradu rovnakej škody žiada aj od jeho syna v občianskoprávnom konaní.

Z uvedených dôvodov preto žiadal, aby bol spod obžaloby v zmysle zásady in dubio pro reo oslobodený. Poškodená podala odvolanie len čo do výroku o náhrade škody, keď namietala správnosť rozhodnutia súdu I. stupňa, pokiaľ ju s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných. Tento postup je v rozpore s ustanovením § 287 odsek 1 Trestného poriadku. Pokiaľ si uplatňovala sumu 8.000 Eur v občianskoprávnom konaní proti synovi obžalovaného, na účet ktorého boli uvedené peniaze vložené, konala tak z dôvodu blížiaceho sa možného premlčania nároku, pričom nemala žiadnu istotu, že obžalovaný bude v trestnom konaní právoplatne odsúdený a zaviazaný k náhrade škody.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu tak obhajca obžalovaného ako aj splnomocnenec poškodenej zotrvali na dôvodoch ich písomných odvolaní s tým, že zhodne potvrdili, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 7C/73/2015 zo dňa 13.05.2015 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 5Co/605/2015 bola synovi obžalovaného - N. Y. ml. právoplatne uložená povinnosť zaplatiť poškodenej sumu 8.000 Eur, na vymożenie ktorej bol podaný návrh na vykonanie exekúcie. Splnomocnenec poškodenej navyše uviedol, že syn obžalovaného N. Y. ml. je nemajetný, vedie sa proti nemu viac exekúcií a priznanie nároku na náhradu škody v trestnom konaní umožní poškodenej, v prípade nevyožiteľnosti pohľadávky od N. Y. ml., túto uplatňovať aj od obžalovaného.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie tak obžalovaného ako aj poškodenej ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, keď na takýto postup mal splnené podmienky v zmysle § 293 odsek 7 Trestného poriadku. Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu požiadal, aby sa verejné zasadnutie, o ktorom bol upovedomený ešte v decembri 2016, konalo v jeho neprítomnosti.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní a na to oprávnenými osobami, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, nezistil odvolací súd žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu. Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, vykonal všetky potrebné dôkazy a tieto zároveň vyhodnotil spôsobom, ktorý je logický a v súlade so zákonom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa uviedol na základe ktorých dôkazov dospel k skutkovým zisteniam, a tiež aj akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného. Okresný súd v napadnutom rozsudku poukázal, o ktoré dôkazy sa opiera a akým spôsobom s vyhodnotil dôkaznú situáciu aj obranu obžalovaného. S týmito závermi sa stotožňuje aj odvolací súd, ktorý zároveň konštatuje, že odôvodnenie rozsudku súdu I. stupňa má náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Pre úplnosť treba dodať, že ani odvolací súd neuveril obrane obžalovaného. Dospel k záveru, že táto obrana je účelovo konštruovaná tak, ako celé jeho konanie voči poškodenej. Je nesporné, že poškodenú dlhodobo telefonicky kontaktoval, v rozpore so skutočnosťou jej popisoval svoje osobné, rodinné, majetkové pomery ako aj podnikateľské aktivity tak, aby získal jej dôveru a následne, spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti rozsudku, vylákal od poškodenej sumu 8.000 Eur, ktorú vložila na ním označený účet bez toho, aby vôbec vedela, že sa jedná o účet jeho syna - N. Y. ml. Aj krajský súd považoval obranu obžalovaného za vyvrátenú v tom, že dal poškodenej za účelom vykonania predmetného vkladu vlastné finančné prostriedky pred cestou do Českej republiky, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynula insolventnosť obžalovaného aj jeho firmy, v ktorej bol jediným konateľom. Z pohľadu žalovaného trestného činu potom nie je vôbec rozhodujúce, či sa obžalovaný stretol s poškodenou skôr, ako táto poukázala sumu 8.000 Eur na označený účet alebo až v čase po uskutočnení tohto vkladu, keď sa poškodená bezvýsledne snažila domôcť vrátenia požičaných peňazí resp. spísania zmluvy o pôžičke.

Právna kvalifikácia konania obžalovaného zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, pretože je nepochybné, že uviedol poškodenú do omylu, v dôsledku ktorého táto poukázala na účet N. Y. ml. sumu 8.000 Eur v domnení, že sa jedná o pôžičku pre obžalovaného bez toho, že by mala vedomosť o tom, že účet nie je účtom obžalovaného.

Pri preskúmaní správnosti výroku o treste krajský súd predovšetkým vyhodnotil charakter trestnej činnosti obžalovaného a jeho osobu ako aj trestnú minulosť a zistil, že výrok o treste je správny a zákonný, plne zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov v zmysle § 34 Trestného zákona. U obžalovaného je potrebné zohľadniť, že sa nedostal do rozporu so zákonom prvý raz, a aj pokiaľ má predchádzajúce odsúdenia zahladené, je z nich možné jednoznačne vyvodiť, že má sklony k páchaniu trestnej činnosti majetkovej povahy, na čo nasvedčujú už zahladené odsúdenia pre trestné činy sprenevery podľa § 248 Trestného zákona a podielníctva podľa § 251 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Okresný súd nepochybil, pokiaľ obžalovanému, s poukazom na už zahladené odsúdenia, uložil výchovný podmienkový trest. Výmeru tohto trestu ako aj dĺžku skúšobnej doby považoval odvolací súd za primeranú všetkým okolnostiam prípadu aj zásade individuálnej a generálnej prevencie.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o vine a treste, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Pri posudzovaní dôvodnosti odvolania poškodenej krajský súd vychádzal z ustanovenia § 287 odsek 1 Trestného poriadku, v zmysle ktorého, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 odsek 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak je jej výška súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

V prejednávanej veci výška spôsobenej škody nebola sporná, poškodená túto škodu uplatnila riadne a včas už v prípravnom konaní. Nie je sporné ani to, že poškodená úspešne uplatnila svoje právo voči synovi obžalovaného - N. Y. ml., ktorému bola súdom uložená povinnosť z titulu bezdôvodného obohatenia vrátiť poškodenej sumu 8.000 Eur. Túto povinnosť si však N. Y. ml. doposiaľ nesplnil, a nebola vymožená ani v exekučnom konaní. Uvedené skutočnosti nepovažoval krajský súd za zákonnú prekážku, ktorá by bránila uložiť obžalovanému povinnosť na náhradu škody podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, pretože z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že škoda vznikla poškodenej v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného tak, ako je ustálené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a predovšetkým obžalovaný má povinnosť túto škodu poškodenej nahradiť.

Z vyššie uvedeného dôvodu rozhodol krajský súd o nároku na náhradu škody poškodenej tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.